

Hellens Blog februari 2019

Feedback geven

Daar zaten we, de leerling en ik. In een kantoortje. Er was iets verdrietigs gebeurd. En op dat moment was ik de persoon die er was om naar haar te luisteren. Omdat ik met moeder die avond ervoor mailcontact had gehad. Over dat haar dochter verdrietig thuis was gekomen. Omdat er een incident was geweest. En dat het nog niet was gelukt dit met de leerkracht uit te spreken, omdat ze naar de BSO moest en ze het op dat moment niet had durven en kunnen aankaarten bij de leerkracht.

Wanneer ouders mij mailen verwijs ik ze altijd terug naar de leerkracht. De leerkracht is verantwoordelijk voor de leerlingen en behoort het gesprek aan te gaan. Nu kon dat door omstandigheden niet direct de dag erna. En voelde ik het verdriet van en over de dochter in de mail doorschemeren. En kon en wilde ik niet anders dan het gesprek aan gaan en niet een dag te wachten.

Daar zaten we, de leerling en ik. In het kantoortje. Voorzichtig tastte ze de situatie af. Kon ze mij vertrouwen? Bood ik haar voldoende veiligheid?

Ik moedigde haar aan haar versie van het verhaal te geven. Rustig, bedachtzaam maar duidelijk vertelde ze. Er waren andere leerlingen bij betrokken geweest. Ik stelde voor de andere leerlingen er één voor één bij te halen. Na enige twijfel was dat goed.

De eerste leerling kwam erbij. Ik vroeg hem of hij wist waarom hij hier zat, of hij kon bedenken waarom zijn klasgenoot verdrietig was. Ja, hij had een idee. Ik vroeg haar om aan hem te vertellen wat er was gebeurd en wat dat met haar dat gedaan. Zij begon ... en zij stopte. Ze kon het niet. Het was te spannend. Er viel een stilte, die ik toeliet.

Ik vroeg aan hem wat het met hem deed dat een klasgenoot iets niet tegen hem durft te zeggen. Hij zei dat hij dat heel erg vond. En juist dat antwoord was voor haar de opening. Hij ging niet in de aanval, hij stelde zich kwetsbaar op. En gaf haar hiermee de ruimte haar verhaal te doen. Voorzichtig vertelde ze haar verhaal, zachtjes en een beetje haperend. Gesteund door zijn open houding en mijn aanwezigheid.

Ik werd erdoor geraakt. Hij luisterde naar haar, onderbrak haar niet. Zij gaf volgens de regels van feedback aan wat zijn gedrag met haar had gedaan en dat zij hier last van had. En hij gaf aan dat dit niet de bedoeling was geweest. Hij vond het erg. Hij gaf daarna ook terug wat zij bij hem had gedaan. Op een mooie manier, zonder strijd, zonder in de aanval te gaan.

Beiden boden excuus aan voor hun eigen gedrag en hadden van elkaar gehoord dat ze er allebei last van hadden gehad. Hij ging opgelucht terug naar de klas. Ook hij had de gelegenheid gekregen zijn verhaal te doen wat die ochtend toch tussen hen hing.

Daar zaten we, de leerling en ik. En we haalden betrokken leerling nummer twee erbij. Er begon een herhaling van zetten. Ook nu was het te spannend om in één keer het verhaal te doen. En ook deze leerling ging niet in de aanval, maar stelde zich open en kwetsbaar op. Wat was ik trots dat zij dit kunnen. Had ik dit op jonge leeftijd al gekund? Ik denk het niet. En ook nu werd goed geluisterd,

stelden de leerlingen zich kwetsbaar en open op en konden zaken uitgesproken worden. En ook de tweede leerling ging met een goed gevoel terug naar de klas.

Daar zaten we, de leerling en ik. En het enige dat mij restte was haar een groot compliment te maken. Omdat zij onbewust het juiste had gedaan. De ander niet aanvallen, maar zeggen wat het gedrag van de ander met haar had gedaan. En dat ze de andere leerling de ruimte had gegeven hierop te reageren. Dat dit niet de bedoeling was geweest. De lucht was geklaard, ze was opgelucht en er was weer ruimte in haar hoofd om te leren.

Ze ging ze terug naar de klas. Door met rekenen en taal, door met leren.

Alhoewel ik vermoed dat de grootste les van vandaag hier in dit kantoor geleerd was, onder andere door mij.

En ik denk dat met mij veel volwassenen iets kunnen leren van dit mooie eerlijke gesprek waar ik bij had mogen zijn. Feedback geven, benoemen van het gevoel, niet in de aanval gaan. Luisteren naar de ander. We weten het allemaal, maar zij pasten het toe!

Hellen